

[Arbejdsministeren]

seneste par år, og det er jeg helt enig i. Imidlertid er det jo sådan, at regeringen i øjeblikket arbejder med en bredere orlovsreform, og SF's forslag om en aktivitetsorlov ligger på nogle punkter på linie med de overvejelser, som regeringen gør sig. Vi er ikke færdige med vore overvejelser endnu.

Som Folketingets arbejdsmarkedspolitiske ordførere ved, har regeringen indkaldt en meget bred kreds til en konference om en orlovsreform for at få ideer til de videre overvejelser om en reform. Derfor vil jeg ikke på nuværende tidspunkt erklære mig enig i SF's forslag, men det er da et bud på et forslag, og vi vil naturligvis tage det med ind i de overvejelser, vi allerede gør os, og som styrkes med orlovs-konferencen. Dog vil jeg allerede nu sige, at regeringen ikke agter at ændre på kompetencefordelingen mellem arbejdsformidlingen og kommunerne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at regeringen er enig i sigtet i SF's forslag, og vi modtager det i en positiv ånd, men vi finder som sagt ikke, at aktivitetsorloven skal forankres i kommunerne. Men som idé skal forslaget indgå i de videre overvejelser om en bred orlovsreform.

Om det andet forslag, som SF har stillet, kan jeg sige, at vi er enige i, at der inden for områderne kultur, miljø og omsorg og på en lang række andre områder kan og skal skabes nye beskæftigelsesmuligheder for de ledige. Det skal der af to grunde: for det første simpelt hen for at skabe flere arbejdspladser, som vi jo har så hårdt brug for, og for det andet for at få løst en række samfundsnyttige opgaver.

Jeg mener også, at vi skal være parate til at lade en del af sådanne nye arbejdspladser fungere på fleksible vilkår, dvs. vilkår, som ikke nødvendigvis er de helt almindelige og kendte overenskomstmæssige ansættelsesvilkår. Det er nødvendigt for, at også de svageste grupper blandt de ledige kan gå ind og deltage i det nye arbejdsmarked.

Gennem de seneste år er begreberne et tredje arbejdsmarked, et alternativt arbejdsmarked, et nyt arbejdsmarked og, som det er betegnet i dette forslag, et udvidet arbejdsmarked ofte blevet nævnt i debatten om indsatsen over for de ledige. Når disse begreber bliver brugt, afspejler det netop, at der er behov for ny og utraditionel tænkning for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ledige. Denne øvel-

se er regeringen også i færd med at gøre. Vi er i fuld gang med at overveje, hvordan vi konkret kan udmønte nogle af de gode intentioner omkring de begreber, jeg netop har nævnt. Og det sker i forbindelse med og som led i de generelle drøftelser om en arbejdsmarkedsreform.

Jeg kan altså tilslutte mig de tanker, som ligger bag forslaget, men vi kan ikke i regeringen anbefale, at der inden den 1. maj 1993 skal fremsættes lovforslag om at afsætte 350 mio. kr. i en forsøgsperiode på 3 år til en videreudvikling af det udvidede arbejdsmarked. At afsætte et så stort beløb som 350 mio. kr. til forsøg inden for et område, som på mange punkter stadig er noget diffust, ville efter regeringens opfattelse på det nærmeste være uansvarligt.

I realiteten går forslaget ud på at afsætte 350 mio. kr. til noget, som på nuværende tidspunkt kun er en overskrift uden nærmere konkretiseret indhold. Vi har således ikke fået defineret, hvilke grupper blandt de ledige vi taler om, hvordan løn- og ansættelsesvilkårene skal udformes, eller hvordan sammenhængen i de forskellige aktiveringsordninger skal være. Dette er blot et par af de uafklarede punkter, som det efter vores opfattelse er nødvendigt at inddrage i overvejelserne, inden vi begynder at sætte forsøg i gang.

Jeg vil afslutningsvis sige, at for regeringen haster det meget med at få fundet rammerne for det udvidede arbejdsmarked eller det nye arbejdsmarked eller de nye beskæftigelsesområder – alt efter temperament kan man jo kalde det ganske meget. Vi synes faktisk, at det er en hastesag, og derfor vil jeg godt henstille til SF at overveje, om det nu er så klogt at sætte et forsøgsarbejde i gang, som jo på nogle stræk kan virke forsinkende.

Jeg ved godt, at forslaget ikke er fremsat i den ånd – det tror jeg i hvert fald ikke – men jeg synes nok, at selv om vi i andre forsøgsforløb, f.eks. om folkeskolen og folkeoplysning og på det sociale område, har kunnet plukke mange fornuftige frugter fra forsøgsarbejdet, må man jo også sige, at det på nogle stræk har kunnet virke lidt som en bremseklods, fordi vi var udelukket fra at lovgive, så længe der kørte forsøg.

Dette til overvejelse og også som en tilkendegivelse af, at vi i regeringen faktisk finder, at det haster, og at der skal ske en afklaring i den